

Nevidljivi iscelitelji

Svaka priča o ozonu počinje kiseonikom, koji u atmosferu otpuštaju biljke, tlo i planktoni. Pošto je lakši od vazduha, kiseonik se penje nagore u atmosferu, gde njegove molekule bombarduje jako ultraljubičasto zračenje (UV), koje jedan njegov deo pretvara u ozon. Novostvoreni ozon u tankom sloju boravi u atmosferi, gde upija manji deo UV zraka (veći deo ultraljubičastih zraka ipak stiže do zemlje i zahvaljujući tome možemo da preplanemo).

Poslednjih desetak godina u medijima se mnogo govori o ozonskim rupama i stanjivanju ozonskog omotača, što se dovodi u vezu sa globalnim zagađenjem i otopljanjem. Činjenice, međutim, govore suprotno, budući da stvaranje ozona u gornjim slojevima atmosfere zavisi od procesa koji se dešavaju na Suncu. Drugim rečima, što je intenzivnija Sunčeva aktivnost, to se stvara više ozona! Kada je Sunčeva aktivnost u opadanju, ozonski omotač se tanji. Tako, na primer, na polovima tokom zimskog perioda uopšte nema ozona zato što nema Sunčeve svetlosti!

Ozon nije bez razloga stekao reputaciju gasa koji pročišćava atmosferu. Pošto se stvori u gornjim slojevima atmosfere, ozon (kao teži od vazduha) počinje da se spušta nadole. Kada dodirne tlo, kombinuje se sa zagađivačima čisteći vazduh. Zato se o tom gasu često govori kao o čudesnom izumu prirode kojim ona pročišćava samu sebe.

U prirodi, ozon nastaje u olujama, a stvaraju ga i vodopadi, zbog čega boravak napolju posle oluje i u blizini vodopada osvežava i daje osećanje zasićenosti energijom.

Medicinski ozon

Još od 1856. godine ozon se upotrebljavao za dezinfekciju operacionih sala u evropskim bolnicama. Ubrzo je otkriveno da efikasno pročišćava vodu od mikroba, pa je 1893. u Holandiji pokrenuta prva stanica za pročišćavanje vode uz pomoć ozona. Nemci su prednjačili u upotrebi ozona u medicinske svrhe, a nemački lekar Benedict Lust, osnivač naturopatije, napisao je mnogo knjiga o ozonu; J.H. Clarke u svojoj *Materia Medici* opisuje uspešnost primene ozonirane vode u

lečenju anemije, kancera, dijabetesa, gripa, trovanja strihininom i drugog. Njegove kolege početkom prošlog veka ozon su koristile i za lečenje tuberkuloze, anemije, tinitusa, astme, bronhitisa, alergija, nesanice, pneumonije, dijabetesa i siflisa.

Za vreme Prvog svetskog rata, uz pomoć ozona lečile su se rane, gangrene i trovanja otrovnim gasovima. Još 1915. berlinski lekar dr Albert Wolff koristio je ozon u lečenju tumora kolona, cervikalnog kancera i rana od dekubita. Priroda anerobnih bakterija objašnjava zašto je ozon toliko efikasan u lečenju bakterijskih infekcija; anerobne bakterije teško mogu da prežive u prisustvu veće količine kiseonika u krvi. Ozon deluje povoljno na imunitet i uspešno se primenjuje u lečenju alergija (alergija je akumulacija tečnosti, usled čega telo ne može da upije nutrijente, što zatim izaziva druge simptome). Ozon može da ukloni arterijalni plak, a zahvaljujući njegovoj osobini da pokreće proces povezivanja kolagena, postiže se bolja prokrvljenost svih delova tela, pa svaka ćelija radi mnogo bolje. Ozonom je moguće smanjiti starosnu pigmentaciju.

Danas je poznato da ozon može da pomogne kod AIDS-a, dijabetesa, lupusa, fibromijalgije i više od 150 drugih oboljenja. Primećeno je i da ozonoterapija pomaže u brzem oporavku pacijenata koji su pretrpeli moždani ili srčani udar (generatori ozona postali su deo uobičajene opreme nekih jedinica za urgentnu medicinu). U evropskoj *Medical Society for Ozone*, ozonoterapija se sa uspehom koristi u lečenju rana

Ozon (O₃) je gas koji nastaje hemijskom reakcijom atoma kiseonika (O) sa molekularnim kiseonikom (O₂). Taj alotrop (različiti vid) kiseonika poseduje jedinstvene osobine koje još uvek nisu u potpunosti shvaćene niti definisane.

koje teško zarastaju, gastrointestinalnih problema, hepatitisa, kandidate, alergija i urinarnih infekcija; poboljšanja su zapažena u tretiranju herpesa, artritisa, respiratornih problema, multiple skleroze, seksualno prenosivih bolesti i parazita. Ozon pozitivno deluje na smanjenje kancera krajnika, grla, prostate, jajnika, kolona i dojki.

Kako izgleda terapija ozonom

U ozonoterapiji ozon se u vidu gasa ili vode koristi za uništavanje patogenih mikroorganizama, poboljšanje ćelijskih funkcija i lečenje oštećenog tkiva. U prisustvu višeg nivoa kiseonika u tkivima, uništavaju se virusi i patogene bakterije, zajedno sa defektnim ćelijama tkiva. Zdrave ćelije preživljavaju i zatim se množe znatno brže, što jača imuni sistem.

U savremenoj ozonoterapiji koristi se mešavina ozona i čistog kiseonika, koji se daje u preciznim dozama. Ozonoterapija se primenjuje na nekoliko osnovnih načina: lokalno, rektalno i autohemoterapijom.

Lokalno, mešavina kiseonika i ozona injektiraju se ubrizgavaju tamo gde je potrebno.

Autohemoterapijom 10-15 ml pacijentove krvi ozonizuje se i ponovo vraća u pacijentovo telo.

Rektalnim davanjem preko katetera ozonizuje se kolon, a ozon odatle ulazi i u venski sistem. Moram da naglasim da se rektalno davanje ozona u svetu koristi još od 1936. godine i da je kod takvog načina primene zabeležen oporavak od iritabilnog kolona, kolitisa, pa čak i Kronove bolesti. Primećeno je da ozon ubija patogene bakterije u crevima i obnavlja mukus, a rektalna primena ozona zaista može da pruži neverovatne rezultate. Mnogi lekari primećuju znatno poboljšanje zdravstvenog stanja pacijenata nakon svega nekoliko rektalnih davanja. Efekti te terapije često su lepši ten i znatno oslobađanje od toksina i prekomernih masnih naslaga.

Za čišćenje rana, opekotina i infekcija kože, kao i za tretiranje usne duplje nakon stomatoloških intervencija, koristi se ozonizovana voda. Ozonizovana voda može se i ubrizgavati u pacijentove zglobove radi tretiranja artritisa, reumatizma i drugih bolesti zglobova. Ta voda može se i piti, najbolje čim se napravi. Ozonizacijom ulja dobija se pasta koja se može koristiti za tretiranje gljivičnih infekcija, ujeda insekata, akni i drugih problema kože.

„Miriše sveže, kao vazduh posle kiše“, pričale su naše majke i bake. I govorile su nam da je zdravo posle kiše izaći napolje i udisati čist vazduh. Njihova uverenja nisu bila praznoverice, zato što ozon nakon oluje zaista pročišćava atmosferu od zagađivača

OZONOTERAPIJA KORISTI PACIJENTIMA NA SLEDEĆE NAČINE:

- ☞ *stimuliše stvaranje belih krvnih zrnaca (podstiče imunitet),*
- ☞ *ubija viruse, bakterije, gljivice i parazite,*
- ☞ *poboljšava snabdevenost tkiva kiseonikom (popravlja mikrocirkulaciju),*
- ☞ *ubrzava razgradnju štetnih supstanci (poboljšava metabolizam),*
- ☞ *povećava delovanje antioksidantnih enzima (podmlađuje organizam).*

Ono što sadrži višak energije – podmlađuje

Kao molekul koji sadrži višak energije, ozon je svoje mesto našao u borbi protiv depresije i hroničnog umora. Bolji dotok kiseonika u tkiva, organe i ćelije omogućava organizmu da bude aktivniji, pošto telo u prisustvu kiseonika napreduje.

Ozon je poznat po svom detoksikacijskom dejstvu zato što pomaže rastvaranje i eliminisanje toksina. U poslednje vreme najviše se koristi u medicinskoj kozmetici lica i tela, gde je postao popularno sredstvo za podmlađivanje i oslobađanje od celulita. Pošto se ozon može davati lokalno, njime je moguće skinuti podvaljak i naslage celulita na bedrima i stomaku (ubrzava metabolizam i sagorevanje masnih naslaga). Kada se pacijent čuva, zdravo hrani i po potrebi dopunjava tretman, lako je moguće održati postojeće stanje, pa čak ga i poboljšati.

Uloga ozona u podmlađivanju veoma je važna jer on povećava efikasnost antioksidacijskih enzima, koji zatim uništavaju višak slobodnih radikala. Podsetiću da bakterije, virusi i paraziti mogu da koegzistiraju unutar tela, ali da slobodni radikali nisu prijateljski nastrojeni i da utiču na nastanak više od 60 bolesti ili simptoma, među kojima su i sindrom hroničnog umora i moguće oštećenje DNK (prekancerogeno stanje).

Ozon preokreće mnoge faktore starenja i procese razboljevanja koji se u telu dešavaju bez pacijentovog znanja.

Kontraindikacije

Pre odlaska na terapiju ozonom, pacijenti bi trebalo da se konsultuju sa lekarom. Ozon je kontraindikovano u slučaju pneumotoraksa, emfizema pluća, intervencije na srednjem uhu, nekontrolisanih visokih temperatura, napada, infekcija gornjih disajnih puteva ili poremećaja crvenih krvnih ćelija. Nekada terapija ozonom može

Malo je poznato da je Nikola Tesla izumeo generator ozona, koji je distribuirao preko svoje Tesla Ozone Company. Postoji evidencija o tome da je genije rodom iz Smiljana ozonirao maslinovo ulje za ličnu upotrebu, ali i da ga je prodavao naturopatama. A Teslini generatori ozona, napravljeni pre skoro 90 godina, još uvek rade savršeno...

imati retke sporedne efekte, na primer crvenilo i peckanje na mestu primene.

I nepatentirano pomaže

Tamo gde se ozonoterapija koristi najduže (Nemačka, više od pedeset godina), primećeno je da na ortoped-

skim klinikama nema više hroničnih infekcija rana, da se kosti lakše oporavljaju i da se kalus stvara znatno brže. Zapaženo je i da je na ginekološkim klinikama broj pacijentkinja izlečenih od sepse utrostručen. Više od šest hiljada članaka napisano je o medicinskoj upotrebi ozona i sigurno je da skoro svaki patogeni proces povoljno reaguje na terapiju koja se bazira na povećanju kiseonika u ćeliji.

Odgovor na pitanje zašto ozonoterapija kao metoda lečenja širokog spektra nije priznata u mnogim zemljama, može se potražiti u dostupnosti ozona. Verovatno je da farmaceutska industrija ne smatra ozon profitabilnim u poređenju sa patentiranim lekovima.

Po mom ličnom iskustvu i mišljenju, ozonoterapija može da bude tretman izbora ili efikasna dopuna drugim načinima lečenja. Kod ozbiljno bolesnih pacijenata, ozonoterapiju preporučujem u kombinaciji sa akupunkturom i drugim podržavajućim terapijama.

Dr Danica Cvetković

lekar zapadne i kineske tradicionalne medicine

www.medicinaplus.co.rs